Bonifacius VIII, Pont. Max. (formerly Benedetto Gaetano): Liber sextus Decretalium (with gloss of Johannes Andreae). Ed: Sebastian Brant. Add: Johannes Andreae: Super arboribus consanguinitatis et affinitatis. Clemens V: Constitutiones; the 'Summaria' and 'Divisiones' of Andreae, Dominicus de Sancto Geminiano, and others; and the 'Decretales extravagantes

Basel: Johann Froben, 1 Sept. 1494

a fideliter debeat cōparere.

Bonifacius octauus.

Iudex appellantē ⁊ recedē tem citare vlterius non tenetur si vult in causa ꝓcedere nisi forsitan appellationi renunciet. Io.an.Ca.II.

b Cum qui a tua īterlocutoria vel grauamine: c qđ per te sibi ꝓponit illatū: a d tua presentia recedit appel e lans. ¶ (Cuꝫ protestari videtur hoc ip̄o se nolle corā te ꝺcetero litigare) citare ad alia q̄ postea in iudicio faciē f g da incūbūt: vl' etiā ad sniam h audiendā). ¶ Nisi spōte ap k pellationi sue renunciet: nō teneris. nec ideo minꝰ: ꝙ in l eius absentia processeris: tu m us processus validus reputari debebit.

De eo pui mittitur in possessionē causa rei seruande.

Innocentius quartus.

Quando agitur de beneficio ecclesiastico ob contumaciam rei non fit missio in possessionem sed ad sententiam lit.nō cōte.procedit. Io.an.Ca.I.

Cum qui super dignitatere: persona n o tu vel benefcio ecclesiastico

Ad. dis ⌊ ⁊.ĩ.de preben.nō potest.§.j.cum suis cōcor.⌉ vel dic termino quocunqꝫ quo ad eius petitionem citabit reus: hec est enim indefinita legis que equipollet vniuersali: vt dixi.s̄.e.lib.ꝺ elec.vt circa.sic ⁊ cautio prestatur de pseuerantia litis: vsqꝫ ad fi.C.de epis.⁊ cle. auc.generaliter.

Ad. ⌊ dicit Hosti.ꝙ ideo loquit singulare vt det intelligere ꝙ ꝓ defectu cuiuslibet termini locus ē pene. Io.an.⌉

a ¶ Fideliter. presumit autem maliciose abesse nisi contrarium probet.scꝫ ꝙ impeditꝰ fuerit: de re iudi.cum bertoldus.de ꝓcu. querelaꝫ.vbi de hoc.

Cum qui ¶ Soluit casum dubiuꝫ et rōnē interserit ratio ibi: cū ꝓtestari. Et vnū casum excipit ibi: nisi. Io.an. Et determinat no.ꝑ Innocen.de accusa.ad petitionē.per Guil in specu.de cita.§.viso de tēporum.ver.quid si quis recesserit.

b ¶ Grauamine. hoc dicit ex eo: quia si appellaret a diffinitiua: iam functus est iudex officio suo: de offi. delega.in lr̄is.ff.de re iudi.iudex. Sed ⁊ idem illo videtur quo ad excutionē que post sententiā iminet faciAd. enda eadem ratione. ⌊ hoc intellige in casibꝰ a populo nō impedit executionē: ꝙ dic vt.ĩ.ꝺ appel.romana.§. si autē. Io.an.⌉ c ¶ Per te. loquitur iudici: sic.s̄. de iureiur.c.vlti. d ¶ Appellans. ⁊ frustratorie: quia si bene appellaret ex causa ⁊ forma: tūc ille a quo appellauerit iudex esset: ⁊ sic appellans cōtumax non esset. De reuocatione attestationū post appellationem habebis.ĩ.de ap.non solum. e ¶ Protestari. no.ꝙ ius fingit protestationē hoc ipso appellando ⁊ recedē

Ad. do. ⌊ de ꝓtestatione iuris ⁊ honoris remittit Io.mo. .ĩ.de regu.iu.in generali. Io.an.⌉ f ¶ Incumbūt. ꝯsiderato eo statu ī quo tūc erat causa. g ¶ Sētētiā puta qꝛ lis erat cōtestata ⁊ liquet de cā: vl' talis est cā in qua sniari pōt lit.nō cōtest.qđ dic vt.s̄.lit.nō contesta.quoniam.⁊.s̄.eo.prout. h ¶ Audiendam. si non esset contumax expresse citari debet ad sententiaꝫ audiendam: alias non valeret sententia parte absente.ff.q̄ sen.sine ap.rescin.l.j.§.iteꝫ cū ex edicto.⁊ de h̄ no.s̄.de offi.delega.consuluit. i ¶ Renūciet. qđ potest.ij.q.vi.siquis libellos.C.de ap.siquis.⁊ tacite etiam litigando coram iudice a quo appellauit appellationi renunciat.s̄.de offi.delega.gratū.de testa.cuꝫ venisset.si tamen interest aduersarij ad ipsuꝫ interesse tenetur: ꝙ dic vt no.s̄.ꝺ ap.interposita.§.ille deniqꝫ. k ¶ Non teneris. videbat contrarium per decre.s̄. de offi.delega.cum olim.j.vbi iudices citauerunt appellantē queꝫ putabant frustratorie appellasse: ad idē s̄.vt lit.non contest.accedens.ĩ.vbi etiam iudices citauerant quē putabant frustratorie appellasse: ad idē s̄.eo.prout.vbi papa mandat citari eum qui frustratorie appellarat. Sed dic ꝙ de necessitate citari nō debet: vt hic ad decre.cum olim.⁊ decre.accedens.dic ꝙ ibi factum narrat non ius ponit: ad decre.prout dico ꝙ pro ista parte facit: cum ibi papa mandat citari ad maliciam cōuincendam. ergo id de necessitate nō erat ꝙ scꝫ citaret: ⁊ ꝺ hoc cōsueuit citari: de accu.accedēs. ⁊.c.ad petitiōeꝫ Sed quid dicemus de cōtumace: nunqđ qui in vno actu iudicij fuit cōtumax ad alios actus citabit? Dic ꝙ sic vt s̄.ꝺ testi.cū oli.i fi.vbi citat ꝯtumax ad sentētiā audiendā: qꝛ licet contumax in vno actu ⌊ no.ꝙ qñ ad certū actū vl' articulū facta est citatio indistricte verꝫ ē ꝙ dicit glo. Sed si citatus esset ad totam cām.placet Inno.ꝺ ꝓcura. auditis.vbi scripsi sup ₰.conclusum.⁊ in decre.cōsuluit.de offi.delega.ad fi.sup ₰.incūbit.ꝙ siue alia citatiōe ad vlteriora ⁊ ad sniam ꝓcedit possit ꝙ intellexit Hosti.qñ in citatiōe cōminatus fuit se etiā diffinituꝝ ibi videas. Io.an.⌉ ꝯtumax sit: nō ꝓpterea ꝓrestari vidꝛ ꝙ in alijs ꝯtumax eē velit: sꝫ h̄ malū ꝯtumacie sub colore boni.s.remedij appellationis defendit: qđ simplr̄ ꝯtumax nō facit. l ¶ Processeris: al's ꝺ iure. m ¶ Validus. Quid ꝺ iudicibꝫ dat cū clausula ꝙ si nō oēs.oēs sil' nō ꝓnūciauerūt: sꝫ duo vnū: tertiꝰ ꝓo aliud: illi duo volūt ꝓcedere ad executionē sue sniē: q̄rit an possint tertio nō vocato.⁊ vidꝛ tertiū ip̄m nō debere vocari: arg.huiꝰ decre.⁊.s̄.h̄.lib.ꝺ arbi.c.j.⁊.ff.ꝺ re iudi.duo ex tribꝫ.cum q̄ ipoꝝ valeat snia.q̄ ⁊ executio. Sꝫ dic idē Io.mo.ꝙ vocādus ē: nā lꝫ snia duoꝝ teneat tñ aliꝰ articulꝰ q̄ emergit ē oībꝫ cōis ita ꝙ ad illū duo tertio nō vocato ꝓcedere nō pñt.s̄.ꝺ of.dele.cāꝫ.⁊.c.prudētiā.§.adijcimꝰ.al's seq̄ret ꝙ si in aliq̄ termi assignatiōe vnꝰ ab alijs discordaret: illi duo illo nō req̄sito postea ꝓcedere possent: qđ ē absurdū.

Cum qui. ¶ Primo ponit dictū scđo ipiꝰ rōnē.tertio ꝯtumacis punitionē.scđa ibi: nec ꝑ h̄.tertia ibi: sꝫ liceat. Ponit hec decre.duos casus spāles ⌊ ꝓpt timorē collusiōis ⁊ ꝓpter rōnē quā ponit tex.ſm Frā.⌉ ꝯ duas reg'las. Regularit eīm qñ agit reali ad cōtumaciā rei fit missio in possessionē cā rei suādē: fallit i h̄ casu. Itē reg'larit nō ꝓcedit ad testiū receptionē vl' diffinitiuā sniaꝫ li.nō cōte. Fallit i h̄ casu: ⁊ ē ad declarationē eoꝝ q̄ no.s̄.ꝺ do.⁊ ꝯtu.ꝯtigit. ⌊ Et approbat hec decre.q̄ notauit Vi. s̄.vt lit.nō.cōte.tue. Itē.decre.ista vt dixit Boa.non supfluat ꝓpter decre.qm̄.§.porro.vt lit.nō ꝯte.qꝛ ille.§.spālit tractat de electiōe.ista decre gn̄alit de cā bn̄fici. Itē illa nō exp̄sse ꝓhibebat fieri missionē.ꝙ facit ista. Io.an.⌉ n ¶ Beneficio quocunqꝫ ⌊ maximo medio ⁊ minimo ſm Hostien.⌉ ad hoc de preben.maioribus.de ver.signi.c.penul. o ¶ Ecclesiastico. secus ergo si sup tp̄ali prebenda: vel tp̄ali bn̄ficio agat: qꝛ cuꝫ talia possint sine institōne canonica possideri: nō